corpore viuens felix esse potest si
tamen felicitas fuerit ideo est quod
vita mente abutitur presentis futura
quod bonis omnibus expectatur Nam
dicit plautus in Aulularia Ti-
mor cupiditas auaricia felicem
esse non sinunt hominem sed in
presenti vita Vnde boecius libro tercio
de consolacione Dignitatibus inquit
fulgere vis et prece ceteros honore
cupis / sed tandem obnoxius periculis
patebis gloriam petes sed securus
esse desistes Nempe in consi-
deranti quid mors sit gaudeo
lugeo Gaudeo inquam vite future
visa magnitudine cuius aditus
bona mors est / sed lugeo quia
corpus formidat mortem / lacrimo-
res habere timescit et in cinere
redigi recusat Seneca tamen sa-
piens si fuero plus adest in gau-
dium quam luctus Nam si mors me
molestat / spes futuri magis me
delectat Noui enim quod mors tristicia
quidam est breuis Vnde hilbertus
de exilio suo Mos est inquit
hic hominis semper quadam condicione
mori Est hominis nasci nudum in
dumque reuerti Et hominis putre
solis lumen quam fateri Et mise-
ris gradibus in cinere redigi Res
et opes prestantur ei famulantur ad
horam Est locuples mane vespe-
re pauper erit Et marcialis
coquus Gaudia non remanent
sed fugitiua volant sed post mor-
tem Vnde maximianus O quam
dura premit miseros condicio vite

Nec mors quando subiacet arbi-
trio Dulce mori miseris sed mors
optata recedit At cum tristis
erit precipitata venit Morti mo-
ri melius est quam mortem ducere vitam
Pena minor certam subito perferre
ruinam / quam quod perpetuas sustinu-
isse diu Et subdit / quot bona
tunc habui tot modo dampna fleo
Nomine placet melius / certis
considere rebus Euentus vari-
os res nouos semper habitere /
felix qui potuit tranquillam
ducere vitam Et letos stabili
claudere fine dies Hec ille Ex
quibus concluditur breuitas mise-
ria quod vite presentis / Capitulum
secundum Quomodo vi-
ta presens est carcer anime

Nam anima racionalis
deiformis est immortalis
quod Vbi igitur carcer est
corpori igitur mortali cuius quod pri-
tas spiritum adsceleta tenet et velit
mancipata corpori carceri sit anima
senescentibus augustis res deforis
conspicere potest / ut tangit hilber-
tus de exilio suo Vnde loquen-
do in persona anime / sed nescio quis sic
ait Et fortassis dies iste su-
premus erit Est igitur ponenda
domus / qua liberata tristi car-
ceri perpetuo iure carere queam
Itaque anima petit / ut cum corpus
sit carcere careat Si igitur
corpus tedium est vir et sapi-
entes plures corporis tedia vi-
tare volentes / se ipsos interfe-
cerunt Vnde narrante Euse-

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/hs161/0186
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg